

Molta roba i poc sabó

La darrera EPA (Enquesta de la Població Activa) publicada a finals del mes de juliol, indica que Catalunya va rebaixar en 29.300 persones el nombre d'aturats durant el segon trimestre de l'any, de manera que al juny hi havia 873.000 persones sense feina i la taxa d'atur estava al 23,85%. Al conjunt d'Espanya l'evolució també va ser semblant, amb un descens de 225.200 aturats que va deixar la xifra total per sota dels sis milions (5.977.500 persones). La taxa d'atur espanyola va créixer en nou punts respecte al primer trimestre i va situar-se en el 26,26%. El descens de l'atur en aquest segon trimestre, impulsat pels contractes estacionals de la campanya d'estiu, s'explica tant per un increment de l'ocupació -Catalunya va crear 11.800 llocs de treball- com per una caiguda de la població activa, que va baixar en 17.500 persones (Diari Ara, 25-07-2013).

Molts experts coincideixen que aquesta és una millora purament conjuntural i que encara hi ha molta roba per a molt poc sabó. De fet, des del 2008, a Catalunya s'han perdut 595.000 llocs de treball i han augmentat en 428.000 les persones en situació d'atur. Per això, no és estrany que la darrera enquesta d'opinió realitzada pel Centre d'Investigacions Sociològiques, publicada a mitjans de juliol, situï l'atur com la principal preocupació dels ciutadans junt amb la corrupció, una parella de genets que cavalquen lliurement per casa nostra, sembrant la desconfiança entre els seus habitants i posant sota mínim la credibilitat del sistema. L'enquesta del CIS mostra una percepció sobre la situació econòmica negativa (per al 34,5% és dolenta i per al 55,1%, molt dolenta). El 62,5% consideren que avui estem pitjor que fa un any. Només el 15% creu que d'aquí a un any podem millorar, mentre que el 36,1% diu que estarem igual i el 38,9%, que estarem pitjor. La mateixa percepció negativa es constata quan s'analitzen les respostes pel que fa a la situació política: és considerada dolenta pel 32'4% i molt dolenta pel 48'3%.

El profund descontentament social que reflecteixen les enquestes d'opinió sembla que hauria de ser llegit pels actuals governants com un clar indicador del fracàs de les polítiques que s'han dut a terme per sortir de la crisi i hauria de constituir un poderós estímul per articular altres solucions. I no és que manquin alternatives i camins per explorar: reforma fiscal i reforma financera; canvi de model productiu i nou model energètic; reforçar els mecanismes de protecció social, implementant una renda garantida de ciutadania que assegurï uns ingressos de subsistència; reformar les polítiques d'ocupació orientades a millorar-la, la qualitat de l'ocupació i la feina digna, etc. Cap d'aquestes vies serà explorada mentre els que governen no tinguin el que s'ha de tenir per trencar amb un estat de coses on els poders públics es limiten a obeir els interessos d'una minoria de la societat.